

GAZETA KRAKOWSKA

N^{ro}. 2.

W NIEDZIELĘ DNIA 5. STYCZNIA 1800.

Z Wiednia d. 28. Grudnia.

D. 25 t. m. w dzień Bożego Narodzenia odprawiło się w kościele zamkowym o godzinie 11 przed południem uroczyste nabożeństwo orderu S. Rusa przez nuncjusza Papieżkiego kardynała Ruffo, na którym J. C. K. M. W. Xz.ę Toskański, Arcy Xiążęta Jan i Antoni wraz z kawalerami tego orderu i dworem przytomni byli. — D. 26 w dzień S. Szczepana udał się J. C. K. M. z Cesarzową Jmć W. Xciem Toskańskim, Arcy Xiążętami Antoniem i Janem i z całym swoim dworem w gali, o godzinie 11 z rana na nabożeństwo do kościoła S. Szczepana, gdzie się także szkoła i magistrat miasta znajdowały.

Podług doniesienia z Pragi pod d. 23 t. m. przybył tam d. 20 z rana Xiążę Alexander Wasielewicz Italicki, hrabia Suwarow Rymnicki, jeneralißimus wszystkich Rosyjskich woysk i Cesarski feldmarszałek, z całym swoim głównym sztabem i stanął w domu barona Wimmer na Neu stadt. D. 22 miało tutejsze publikum u-

kontentowanie widzieć tego bohatera na królewskim teatrze, gdzie była Włoska opera dana i teatr był iak naysiękniey oświecony. Za pokazaniem się jego, dały się słyszeć głosy Niech żyje Xiążę Suwarow! na co on podziękowawszy odpowiedział okrzykiem: Niech żyje Franciszek II! Entrepreneur teatru, kazał stosowną na przybycie jego zrobić kantatę, która przed zaczęciem opery śpiewana była. Teatr był umyślnie na to przyozdobiony, w obłokach unosiła się Fama, z napisem: *Viva il Principe Suwarow!*

Cesarski nadworny koncepista, Jozef Sonleithner, który obiecał wydać powszechną praktyczną historią muzyki, znajdując się teraz w podróży przez północną Europę, dla zebrania w owych okolicach melodyj prostego ludu, odebrał od towarzysztw umiętności Berlińskiego, Kopenhadzkiego, Akademii Sztokolmskiej i tamtejszego muzycznego towarzystwa pochwałę na piśmie swego przedsięwzięcia, tudzież ostatnie przez wzgląd na użytek

tego zamiaru, przyjęło go za swego członka.

Z Szwabii d. 16. Grudnia.

Cesarski generał hrabia Maerveld pisał pod d. 9 t. m. z Gengenbach list do krainowego uzbrojenia w Rheinthal i Scwarzwald, w którym dziękując im imieniem Arcy Xcia Karola za patryotyczne ich postępowanie, donosi iak i pod któremi wodzami mają się do armii Cesarzkiej przyłączyć. Maszerujący z chorągwiami i bębniem milicyi, równie iak noszącym Cesarzkie port epée officerom będą wojskowe honory czynione. Dystyngwujące się milicje dostaną medale zastużonych. Będzie im chleb i ammunicya z Cesarzskich magazynów dostawiona, a dla wdow i sierot będzie obmyślony sposób do życia. "Wasza własność (dodaie nakoncu) wasza spokojność i szczęśliwość, będzie wam dwa razy tak droga, kiedy się sami do iey obrony przykładacie będziecie, a prócz tej korzyści nabędziecie jeszcze sławy, że waszym potomkom zostawicie nieskalane od waszych oyców nabyte Niemców imię, i zasłużycie się w całych Niemczech za przykładanie się do obrony oyczyzny."

Francuzi wychodząc z Manheimu wzięli w rekwizycyą 6000 sztabów sukna, zabrali wszystkie zapasy zboża, kilka tysięcy siagów drzewa i cały magazyn okrętowy, który przeszło pół mill. wart. Nędza w tym mieście i iego okolicach ma być nad wszelkie opisanie wielka.

Z Ulm posłano śpieszno na wozach 48 Cesarzskich saperów i minerów do Manheimu, dla z demolowania, iak się domyślaćia zupełnie fortyfikacyi Manheimu i Neckerau.

Z Waryia d. 13. Grudnia.

Dla wsparcia rojalistów wylądowali Anglicy w departamencie Morbihan, między Quiberon i Nant. Mamy o tym następujący raport:

Z Nant d. 6 Grudnia. Na końcu ieszcze przeszłego miesiąca pokazała się przy Belleisle jedna Angielska dywizya, do której przyłączyło się potym przy wyspie Hedic 14 innych okrętów. D. 30 listopada wylądowały 3 Angielskie fregaty i 2 przewozowe statki na wyspie Vilaine ammunicyą i broń; miały między innym wysadzić 4 armaty i 2 haubice. Anglicy użyli do tego wylądowania rybackich łodzi. Machecoul znajduje się w tym momencie w ręku szuanów. D. 4 przybyło ich tam 300; nikomu nie zrobili żadney przykrości, wchodząc zaś wołali: niech żyje pokoy i zgoda! Ponieważ 1800 ludzi, których z Orient oczekujemy, ieszcze dotąd niepadeszły, niewątpimy przeto, iż spóźnienia ich jest wylądowanie Anglików przyczyną. List pod d. 3 z Redon donosi, że szuanie skoro się o wylądowaniu Anglików dowiedzieli, kupami na miejsce wylądowania biegli, że między niemi i około 3000 republikanów, którzy z Van przybyli, bitwa zaszła, w której szuanie byli pobitemi. Czy prócz Anglików inne woyska i emigranci wylądowali, lub czy tylko zamiarem ich jest wesprzyć szuanów bronią albo innemi sposobami, ieszcze dokładnie niewiemy.

Dzisiejszy Redaktor mieści w sobie z Angers pod d. 8 Grudnia, co następuje:

"Kommenderujący generał Angielską armią, donosi ministrowi wojennemu, iż Anglicy w Billier na wyspie Vilaine wylądowali. Generał Hatry kommenderujący dy-

wizya niżej Morbihan pośpieszył zaraz przeciw nim, strzelał do nich cały dzień z 2 armat 4 funtowych, 2 ośm funtowych i 2 haubic; 150 położył ich na placu, a 600 wniewołą zabrał.,,

Zawieszenie broni z szuanami zdać się bydź nie wiele skutkującym, ale raczej oszukującym. Składa one się z 10 artykułów; postanowione jest, iż liczba republikańskich wojsk nie ma bydź w zachodnich departamentach powiększona, iż wyroki wojskowych komisjy nawet przeciw schwytanym z bronią w ręku rojalistom będą wstrzymane, iż wszyscy zakładnicy i uwięzieni będą na wolność puszczeni, iż korespondencya niezadowolonych nie będzie przeszkadzana, iż obie strony przyjmują zbiegów, a wypowiedzenie nieprzyjacielskich kraków musi przynajmniej na 8 dni pierwej nastąpić. — Przy Ludzie założyli szuanie wczasy zawieszania broni z 15,000 ludzi oboz.

W Paryżu i około Paryża znajduje się teraz 25,000 wojska, z których część stanęła wczoray pod jenerałem Lefevre na polu Marsowym pod bronią, i potym stać będą, poki nowa konstytucya nie będzie przyjęta. Jenerałowie Moreau i Massena zostaną się aż do tego czasu w Paryżu.

Wczoray miał Boulay z departamentu Meurthe długą mowę w komisji rady 500, która służy za wstęp do nowej konstytucyi. "Revolucya d. 19 Brumaire (10 listopada) rzekł, była tylko początkiem planu umownego przez tych, którzy ją przedsięwzięli. Zamiar rewolucyi nie był jedynie oddać niektórych mężów i postanowić na miejscu 5 dyrektorów 3 konsulów, ale owszem obalić staby i ob-

mierzali rząd, zaprowadzić na jego miejsce inny, więczey zasadzony na społecznym porządku i będący w stanie nadać narodowi ten stopień wolności, sławy i szczęścia, do których ma prawo. Byliście wewnętrznie przekonani, iż wasze przedsięwzięcie odpowiadało dobru i życzeniom ludu, iakoż powszechny oklask, które pozyskało, okazuje żeście się nie omylili. Dla poznania życzeń ludu, musimy się postawić w początku rewolucyi, w epoce roku 1789. Czegoż na ów czas chcieli? Czy zniszczenia wszelkiego porządku? Nie. To nie było życzeniem nawet najdzikszych barbarzyńskiego ludu. Chcieli jedynie poprawić błędy politycznego urzędnia. Chcieli monarchiczną i szlachecką feudalność obalić, zniszczyć dzwaczne tytuły, a zaprowadzić na ich miejsce równość praw i prawdziwy narodowy rząd. Zamiast udania się tą mądrą i naturalną drogą, zniszczono wszystko dobre, równie iak złe, i przestąpiono cel, który sobie założono. Konstytucyjne zgromadzenie, które światleysze i odważniejsze było, od wszystkich innych, które po nim nastąpiły, walczyło przeciw temu nurtowi, nie mogąc go jednak nigdy wstrzymać. Postanowiło one wielkie zasady rzecypopolitey i narodowej samowładności; lecz zaprowadzonemu przez niego rządowi brakowało pomiaru i stałości. Zrobiono drugą konstytucyą, po której nastąpiła tyrania rewolucyina, a nawet pod trzecią nieustawała nędza i niewola. Coż jest przyczyną tylu złego? Oto żeśmy od rewolucyi nie mieli rządu. Dwie frakcyje przeciwły się zawsze iemu, rojalistka i demagogowa, czyli bywający jakobinów. Pierwsza chce dawnego królewskiego rządu,

druga tyranii roku 1793. Do ostatnich przyczepiła się powoli tak nazwana klasa filozofów, którzy chcą naturę ludzką odrodzić i do zupełnej doskonałości przywieść, iaka się tylko w imaginacyi znajduje. Te obie fakty są tylko ekstremą narodu, które małą jego część stanowią. Naturalnie przeciwili się zawsze statemu i mądrymu rządowi republikańskiemu. Obu partyy musimy się na zawsze pozbyć, i rząd musi być mocny, żeby był w stanie wstrzymać niespokojnych, którzy zawsze spiskują. Musimy się przeto postawić poniekąd w tym stanie, w jakim się zgromadzenie narodowe znajdowało, kiedy po zniszczeniu wszystkich rodzajów feudalności i przywilejów, ogłosiło na ich rozwalinach zasady samowładności, narodowej jedności i zupełnej równości praw. Na tych zasadach i systemie reprezentacyjnej musimy ugruntować wolność i rząd, który będzie w reszcie godnym wielkiego narodu.,,

Rüderer ogłosił dalej co następnie o nowej konstytucyi: *Władza prawodawcza.* Dla proponowania ustaw będzie rada stanu, która stanowi część wykonawczej władzy; dla roztrząsania projektów rady stanu będzie trybunat, czyli korpus reprezentantów, a dla zadecydowania tych projektów ciążo prawodawcze. To składać się będzie z 400, trybunat z 100, a rada stanu z 30 członków. *Wykonawcza władza.* Będzie jeden najwyższy konsul, który mianuje i oddala ministrów, generałów, ambasadorów i radców stanu. Przy nim znajduje się dwóch innych konsułów, którzy wspólnie z nim radzą, ale nie mają tylko radzący głos, on ich jednak oddalić nie może. Konsulowie są

na 10 lat, lecz po upłynieniu tego czasu mogą znówu być obranemi. Będzie dwóch radców stanu, jeden do zagranicznych, drugi do wewnętrznych interesów. Ostatni proponuje ustawy. W takim sposobie jest rząd ułożony. Pierwszy konsul będzie brał rocznie 500,000 dla siebie i na swoją gwardyę, dwaj młodsi po 150,000, a każdy członek ciąża prawodawczego po 15,000 fr. Administracya składa się w ministrach lub administracyjnych radach, iak naprzykład w radzie admiralicyi &c. tudzież w administracyach gromad. Konsularne akta muszą być od iednego ministra podpisane, żeby mogły być wykonane. Władza dla utrzymania konstytucyi (*pouvoir conservateur*) składa się z ciąża od 80 do 100 osob dożywotnych. Każda z nich będzie miała 25,000 fr. dochodu w dobrach stałych. Na zawakowane w nim miejsce mianuje samo z podanych sobie 3 kandydatów, obiera także członki do ciąża prawodawczego i do trybunatu, rostrzyga wykroczenia przeciw konstytucyi i sądzi zbrodnie wielkich urzędników, którzy są odpowiedzialni. Gdy konsulowie swoje urzędy zakończą lub ich złożą, wchodzi do ciąża utrzymującego.

Pierwiastkowe zgromadzenia nie będą zwołane do przyięcia konstytucyi, tylko w każdej municypalności będą jreistra otwarte, w których każdy pojedynczo zapisze swoje zdanie za lub przeciw niej.

Jenerał Desolles jest na miejscu Jorjy szefem głównego sztabu armii Reau mianowany. — Karol Hefse udał się do St. Denis przy Paryżu, ale zawsze jest na oku miłany.

D. 15. Grudnia.

Generał Buonaparte został już przez óbie prawodawcze kommisye najwyższym konsulem obrany, drugim i trzeciem Cambaceres i Lebrune. Buonaparte miał wszystkie za sobą głosy; Cambaceres i Lebrune mieli każdy po 21 głosów w obu kommissyach.

Wybor wspomnionych trzech konsułow wielką tu sprawił radość. Buonaparte, który teraz na czele rządu zostaje, ma wszystkich za sobą. Cambaceres bywszy członek konwencyi, jest jeden z najzdatniejszych ludzi do administracyi sprawiedliwości i policyi, jest on autorem planu do xiggi ustaw cywilnych. Lebrune jest bywszy konstytueyjonista roku 1791. zna bardzo dokładnie dawne i terażniejsze ustawy. Obranie iego konsulem sprawiło między bankierami szczególniejszą radość. Ufność w iego wiadomościach o skarbowych interesach zrobiła już pomyślny skutek w interesach handlu. Papiery poszły w górę o 1 fr. i 25 centimow.

D. 13. w wieczor został społeczny układ, czyli nowa konstytucya od konsułow i 50 członków prawodawczych kommisyy postanowiony i od każdego z nich podpisany, po czym kommisye do wyboru wspomnionych wyżej konsułow przystąpiły. Będzie ona niezwłocznie wydrukowana i w parę dni od ludu przyjęta. Żaden generał nie może się z tą przed przyjęciem konstytucyi oddalić.

Onegday zostali Sieyes i Roger Ducos członkami utrzymującego sądu obranemi, z mocą wybrania innych członków do liczby 60, a reszta będzie co rok dobierana. Ci 60 konserwatorów będą obierać 100 członków do trybunatu i 400 senatorów, czyli członków ciała prawodawc ego. Kon-

sulowie mianują ministrow i 30 radcow stanu.

Maiemają iż nie wiele członków z ostatniego ciała prawodawczego do nowego wniwdzie. Konsulowie są tego zdania, żeby wszystkich znakomitych mężów wezwać i obrać, którzy są od rozbicia rewolucyynego uratowani.

Porcher członek kommisyy rady 500 został na miejsce terażniejszego konsula Cambaceres ministrem sprawiedliwości mianowany.

Buonaparte ma szczególniejszą swoją uwagę obrócić na wielkie handlowe miasta Francyi, i wszystkiego dołożyć, żeby ich handel znowu podnieść. Słychać, iż niektórych obywateli miasta Lionu na pierwsze urzędy stanu wezwie.

Sieyes chciał się wrocić do stanu prostego obywatela, ułać się na swoją wieś o pół trzeci mile od Paryża w lasku Verrieres, i mieszć się za szczęśliwego przyjmować czasami u siebie po wieysku swych przyjaciół; lecz na żywe przełożenia Buonapartego, który go zaklinał, żeby nie gwałcił pierwszy nowej konstytucyi, do której ma prawo, przyjął urząd członka utrzymującego sądu.

Wczoray przyjęła kommisya rady starszych na rapport Garata następującą rezolucyą kommisyy rady 500: W każdej gromadzie będzie lista na przyjęcie lub odrzucenie nowej konstytucyi zrobiona. Każdy obywatel napisze na liście swoje zdanie lub go napisać każe. Każdy departament musi w 15 dni od przybycia konstytucyi do głównego miejsca kantonu głosiwać. Konsulowie mają zlecenie przyspieszyć otwarcie i przystanie reiestrow, tudzież ogłoszenie ich wypadków.

Słychać, iż nowy rząd ogłosi zaraz po zaprowadzeniu swoim ułożone już zasady do powszechnego pokoju; lecz wielu mniema, iż to jest jeszcze próżne życzenie.

Do Paryża przybywa jeszcze wiele woyska. „Oczekują (mówi dzisiejszy przyjaciel ustaw) działania które dnie 18. fructidora i 19. brumaire koniecznym uczyniły. Pragniemy bardzo, żeby się nasze domniemania spełniły.”

Nowy konsul Lebrune był członkiem rady starszych. Za obraniem konsulów skłóciło się obieranie kommissyi prawodawczych.

Słychać żwowno, iż przy zaprowadzeniu nowej konstytucyi wszystkie ustawy rewolucyjne mają być uchylone. — Tronchet i Lecoulteux wniędą do utrzymującego sadu.

W Molizernes i Lode założyli sztuani zimowe kwatery; ogłosili te miejsca w stanie oblężenia, opatrnią ich w żywność i okopią się w nich przeciw zawieszeniu broni. Wybierają ciągle ludzi i zatrzymują wszystkie republikańskie rozkazy. — Wszystkie pieniądze, które sztuani z publicznych kas lub z pocztowych wozów zabierają, są w ogólnym skarbie składane, który jest ich woyskową kasą, i ta ma być d. brze napelioną i dobrze administrowaną.

Podług tutejszych pism ubrajaia w Anglii nowe posiłki, dla wsparcia wylądowania w zachodnich naszych brzegach. Bridport stoi z znaczną flotą przed Brest.

Jenerał Grigoy wydał w Nant odezwę, w której przywołuje, iż z niechęcią powziął wiadomość, że sztuani w czasie awanturnictwa brem dopuszczili się wielce chle-

pności i adzierstw. Rozkazuje żeby uważać jako nieprzyjacielski krok, jeżeli sztuani nie przestaną w miejscach, których przed zawieszeniem broni nie mieli, wybierać bydła, pieniędzy, &c. Bądźmy gotowemi, Żołnierze (dodaie na końcu) pozyskać pokoy siłą, którego kommandujący jenerał nie mógł przez łaskę i przekonanie otrzymać.

Z Renn piszą, iż ammunicya i żywność, które Anglicy przy Billier wylądowali, do Lanzac lub Sadin zawiezione zostały. Szuani wybierają ludzi od 18 do 40 lat, a kto nie chce iść z nimi bywa rozstrzelany. Okazują się oni aż na przedmieściach Angers.

Z Angers donoszą pod d. 11 grudnia co następuje:

„Mamy tu wiadomość, że emigranci drugie wylądowanie pod Quiberon uskuteczнили, i że prawie wszyscy zabitemi zostali. „Doniesienie to śledzą się podobno do pierwszego wylądowania, o którym się wyżej mówiło.

Gdy Anglicy na zachodnie brzegi wylądowali, dali znak przez wystrzał z armaty. Szuani pośpieszyli do nich w liczbie 8000 ludzi, uwięźli 50 wozów z karabinami, pieniędzmi, mundurami, &c. Blisko 50 przewoźnych Angielskich statków znajduje się pod naszymi brzegami.

Słychać, iż jenerał Angereau będzie Francuzkami wojskami w Batawskiemu Rzeczypospolitey komenderował. Do Paryża p. z. bywa i s. cze wiele jenerałów.

Oo. Bignon, byłcy sekretarzem legacyi w Szwajcaryi, idzie na sekretarza legacyi do Berlina. Oo. Reinhard nie poydzie tak słychać na posła do Szwajcaryi. — Bywszy dyrektor Barthelemy miał,

podług tutejszych pism otrzymać pozwolenie powrotu do Francyi.

Gdy terazniejsze ustawy do utrzymania na wojszonych okrętach karność i porządku nie są dostateczne, upoważnił przeto rząd komendantów eskadr i dywizyów do przedsięwzięcia w tej mierze środków.

Ob. Lamey kazał tu niemiecką, a kalwiński predykanat Marragon śladką odebrać na Buonapartego drukować. — Jenerał Bournonville gotuje się w podróż do Berlina.

Główny sztab Masseny udał się na Berno do Włoskiej armii. Verdieres zastąpił miejsce jenerała Reubelle w Holandyi.

Pod d. 9 t. m. wydali konsulowie wyrok: Gdy znajdujący się w zamku Hamm emigranci, którzy przed 4 laty rozbili się przed Kale, nieznajdą się w przypadku, który by mógł być w ustawie o emigrantach przewidziany, gdy wreszcie nie przystoi polorownym narodom, żeby korzystając z rozbicia, oddawaty nieszczęśliwych, którzy uniknęli wałów morza pod surowość ustaw, stanowią przeto konsulowie, żeby rozbici przed Kale emigranci z gruntu rzpltey wyprowadzonymi byli.

Bywszy jenerał Ferrand, który się dyktował w bitwach przy Emmappes i Valenciennes ma znowu być do służby przywrocony.

Buonaparte oświadczył już, iż 4 nowe Rzańskie departamenty są geograficznie Francuzkimi.

Przyjaciel stawia obietnicę naszym pięknym kobietom, iż teraz pracują nad konstytucją małżeńską, którą poprzedzać będzie ogłoszenie praw kobiecych.

Nazwa Włoska armia cierpi zawsze niedostatek żywności i innych potrzeb. Główna iey kwatera była d. 14 w Loano.

Jenerał Kellermann przybył do Paryża. — Tuteysze pisma mówią, iż bywszy adiutant Ramel był w Paryżu widziany.

Wczoraj zniosta kommissya rady 500 na rapport Ludet ustawę względem korsarzew, która tyle złego narobiła, i wielki może mieć wpływ do powszechnego pokoju. Kommissya rady starszych potwierdziła ją natychmiast.

Taż kommissya postanowiła co następuje: „Gdy nie można dosyć być gorliwym w wykonaniu postanowionych w imieniu i wierze rzpltey Francuzkiej traktatów, i chwytania wszystkich sposobów które mogą do powszechnego pokoju zmierzać, postanowione jest przeto, iż Francuzcy kawalerowie Maltańscy, którzy są w kapitulacyi zaięci, mogą do Francyi powrócić. Jeżeli ich dobra nie są, sprzedane będą im zaraz wrocone, jeżeli są będą im wynagrodzone. Kommissya rady starszych potwierdziła zaraz tę rezolucyą. Regnier został prezydentem tej kommissyi.

Z Zurych d. 11. Grudnia.

Jenerał Lecourbe wczoraj w wieczór przybył do naszego miasta. — Pewną zdaje się być rzeczą, że główna kwatera niebawnie do Bazylei przeniesioną będzie; w dniach tych poszło jeszcze do Włoch kilka półbrygad wojska Francuzkiego. — W przeszłym numerze gazety naszej umieściliśmy list pisany pod d. 28 listopada od sławnego Lawatera do dyrektoryatu Helweckiego, dzisiaj kładziemy oświadczenie tegoż Lawatera znajdujące się w wielu gazetach Szwajcarskich.

” Sam dyrektoryat Helwecki bez do-

łączenia najmniejszego słowa ogłosił pi-
smo, którego w żadnym sposobie na ogło-
szenie drukiem nieprzeznaczyłem. Jakiżkol-
wiek jest zamiar tego tak prętkiego ogło-
szenia, iakkolwiek są dobremi lub złemi
chęci, które powodowały jego sprawców;
niepowiniennem go jednak zaprzeczać. Ob-
stać przeto przy tym com napisał, i iak
tylko uznaią za rzecz przyzwoitą kazać
mi z tego zdadź sprawę, będę umiał z ka-
żdego słowa dać dostateczną odpowiedź.
Obym mógł tylko iak nayszybciej mieć
zdarzenie ulżyć sercu moiemu! Nie będę
mnie sądzić bez wysłuchania: sama iedy-
nie miłość oyczyzny powodowała mną do
napisania pisma tego, i ta to nayszczer-
sza miłość oyczyzny wszystkiemi moiemi
dalszemi krokami, którebym w tym wzglę-
dzie mógł przedsięwziąć kierować bę-
dzie. Wreszcie proszę moich współoby-
watelów i przyjaciół o dwie rzeczy: naj-
przód aby względem mojego losu i mojej
osoby[był] równie spokojnemi, iak iasam ie-
stem; wiara moja uczy mnie, iż znaydu-
ie się większy i daleko możniejszy od
Bernieńskiego Dyrektoryat; powtó e aby
zatrzymali się w sądzeniu o tym piśmie i
jego skutkach kilka tygodni a przynay-
mniej do końca roku tego, na ten czas
podług wszelkiego podobieństwa lepiej
będą mogli sądzić czyli nie było dosyć lub
też było za nadto mocne, alibili też czyli
miało iedyne ten stopień mocy iaki mu
potrzebny był do osiągnięcia swolego
celu. — *Lawater.*

Z Strasburga d. 12 Grudnia.

W okolicach naszych wielkie zachodzą
woysk poruszenia. Załoga w Kel zmocnio-
ną została. Jen: Hauptpoul dowodzący iaz-
dą wraz z swoim głównym sztabem przy-
był do naszego miasta, a dywizya jenera-

ła Laborde stoi w okolicach iego. Jenera
Lecourbe na dniu 10 wyjechał z Bazylei do
Zurich dla objęcia tam kommandy nad armią
aż do przybycia jenerała kommanderuiąco-
go Moreau.

Z Auszpurga d. 13. Grudnia.

Donoszą z Wiednia iż tam przybył P
Veselli pełnomocny minister Krola Jmć Sar-
dyńskiego, który ma zlecenie nacyowania
z dworem Wiedeńskim aby ten monarcha
mógł się powrócić do Piemontu. Lecz nie
zdaie się mowi jedna z naszych gazet, aby
los tego kraju przed zawartym pokojem
miał być rozstrzygniiony. Przybyły na
dniu wczorayszym kurjer do Landsberg
przywiozł Xciu Kondeuszowi przyjemną
wiadomość iż korpus iego nie powroci do
Rosyi, lecz na zimowych leżach pozosta-
nie w Jhn Viertel, a główna iego kwatera
w Braunau założona będzie. Armia Xcia
Kondeusza na to nowe swoje przeznacze-
nie wczoray ruszyła.

Dnia d. 16 Grudnia.

Deputowani cyrkutu Szwabskiego tu
zgromadzeni ofiarowali Arcy Xciu Karolo-
wi zwerbować 10 tysięcy piechoty nieob-
ciążając się ani głównym sztabem, ani ar-
tyleryą, i iadą przez co spodziwają się
bydź uwolnionemi ile bydź będzie mogło
od rekwizycji. — Listy z Wiednia donoszą,
że hrabia Lehrbach niebawnie z ważnym
zleceniem wyjedzie do Berlina. — Jenerał
Rosyyski hrabia Tąstoi który wyjechał
był z głównej kwatery Arcy-Xcia Karola
do Petersburga wdrodę odebrał rozkaz
powrocenia nazad do główny kwatery
Arcy Xcia. Korpus Xcia Kondeusza dnia
15 przechodziło przez okolice Munich dą-
żąc do Jhn Viertel dla rozłożenia się tam
na zimowych leżach.

D O D A T E K

D O N° 2.

GAZETY KRAKOWSKIEJ

WNIEDZIELĘ DNIA 5 STYCZNIA 1800.

Z Rzymu d. 30. Listopada.

Ostatniego czwartku widzieliśmy przybywającą do naszego miasta przednią straż korpusu Tureckiego, który do oblężenia Ankony był użytym. Oddział jazdy Neapolitański poprowadził i następował za wojskiem Tureckim, które miało 3 sztandary czerwone i swoje małe bębny i na wzór wojsk Europejskich officerów. Reszta tego korpusu niebawnie ma przybyć. Mniemają tu powszechnie że te wojska Ottomanskie udadzą się do Neapolu dla złączenia się z będącemi tam wojskami tego Narodu.

Z Wenecyi d. 11. Grudnia.

Kardynał Herzan, wczoraj z Wiednia przybył do naszego miasta, i niebawnie zasiędzie na konklawe. Z czterdziestu pięciu teraz będących kardynałów, 35 w tym momencie znajduje się w Wenecyi; to jest 24, których dawniej donieśliśmy do króla, przydać potrzeba kardynałów, Va-

lenti, Calcagnini, Onorati, Gerdil, Marti-niana, Busca, Dugnani, de Pretis, Carandini, Ruffo, i Herzan późnien przybyłych. — Kardynałowie nieprzytomni w liczbie 10 są następujący: Migazzi, Rochefoucault, Frankenberg, Rohan, Laval-Montmorency, Zerlo Ranucci, Gallo, Mendoza, Sautmanat i Cartella.

Z Bruxelli d. 3. Grudnia.

Wojska Francuzkie które przez Luksemburg ku Renowi dążyły, niespodziewany odebrały rozkaz zatrzymania się w marszu swoim. Nowe ich przeznaczenie dotąd jest niewiadomym. Wojska które idą do departamentów zachodnich składają się z 9 batalionów i jednej dywizyi lekkiej artylerji.

Z Kolonii d. 5. Grudnia.

Mamy powody wierzyć że wojska Francuzkie udadzą się na zimowe leżo. Trzy pułbrygady rozłożyły się już w departamencie Róer, 54 pułbrygada zosta-

nia w dawniejszej Geldryi, a my tu mieć będziemy 46 idącą z Dusseldorffu.

Z Londynu d. 4. Grudnia (Przez Paryż.)

Rząd nasz jest teraz bardzo zatrudniony wspieraniem wszystkimi sposobami uzbrojonych w Francyi rojalistów. Z naszych portów wyszły znowu 4 fregaty, wiele kutrow i przewozowych statków pod brzegi Francuzkie. Lord Bridport ma przed Brest zostawać, dla zastrzeżenia wyładowania i przeszkodzenia, żeby przez wypłynienie Bresteńskiej floty zniszczonym nie było. Wielu emigrantów wyjechało z Londynu dla przyłożenia się do wyładowania.

Słychać znowu iż parlament będzie jeszcze przed wyznaczonym czasem zwołany.

Drogość nieodbitych żywności co raz bardziej się tu powiększa.

Wczoraj miał klub Whigów posiedzenie w Krou-Anker gospodzie, gdzie szczególnie spłano na powrót do zdrowia P. Foxa. — Xzę Jorku kazał drukować rapport o wyprawie do Hollandyi.

Z Konstantynopola d. 5. Listopada

Z ostatnich depesz przez W. Wezyra przystanych dowiedzieliśmy się, iż przybył do Jaffy w pierwszych dniach października, i gotował się do przejęcia stępu z swoją armią, pomimo zamków, które tam Francuzi wystawili na wielu miejscach, ażeby przeszkodzić wkroczeniu ar-

mii Ottomańskiej na granice Egiptu. Najpierwsze usiłowanie zwrocone będzie na Damietę, która będzie razem od lądu i od morza atakowaną. Sir Sidney Smith umówił się w tej mierze z kontra admirałem Seid Ali Bey. Jego poprzednik Abdulfattach-Bey, który dowodził wyprawą morską w nieszczęśliwym napadnięciu na twierdzę Abukir, powracając z niedobitkami armii, wstąpił do wyspy Cypru, i d. 10 października został tam od własnych ludzi zamordowany.

W. Wezyr donosi Nayaś: Porcie, iż Buonaparte niespodziewanie zniknął z Egiptu, i nie można pojąć jakim sposobem mógł się wymknąć licznym okrętom, które przy brzegach krążą. Zostawił komendę nad armią Francuzką generałowi Kleber, który mówi, stara się wydnać sobie wolność powroćcia z armią Francuzką do Europy. Takie są przynajmniej wieści, które tu roznoszą.

Z Petersburga d. 5. Grudnia.

Gazeta dzisiejsza Dworska ogłasza cofanie się z Niemiec wojsk Rosyjskich, bez dalszych innych nad tym uwag. Kon-syliarz tajny Hropołow mianowany jest senatorem. — Dnia 30 listopada Imperator Jęć z całą swoją familią odprawił komunię w dworskiej kaplicy w Gatszy-
na.

10

DONIESIENIA.

Dnia 22 przysłego miesiąca stycznia 1800 roku w Prefekturze Janrodzkiej w powiecie Olusztowskim leżący będą 881 Wileńskich siagów świrkowego i modłowego drzewa, i 114½ siagów bukowego drzewa hurtem po 50½ do 100 siagów przez licytacyę najwyższy ofiarującemu sprzedane.

Wartość pnia od jednej siągi bukowego drzewa po 2 zł. ryń. 6 kr. i od jednej siągi świrkowego lub iodłowego drzewa po 1 zł. ryń. 14 kr. za cenę wywołania czyli fiskalną wzięta będzie.

Z C. K. zachodnio Galicyi dobr Rządowych Administracyi.

W Krakowie dnia 10 Grudnia 1799.

Cesarsko Krolewskie sady szlacheckie Krakowskie na mocy dekretu Appellacyynego dd: 3 Grudnia roku bieżącego, Edyktem niniejszym wiadomo czynią, że delegowana bankowa kommissya Warszawska w majątku podupadłych bankierow oznaymiła: iż Maciej Łyszkiewicz ze wszystkimi wierzycielami swemi ugodził się, i wolne zarządzanie majątku swego znowu odebrał. W Krakowie d. 11. Grudnia 1799.

Jozef de Nikorowicz.

Olechowski.

Jan Morak.

Z Rady C. K. Sądow Szlacheckich Krakow. Galicyi Zachod.

Elsner.

C. K. sady szlacheckie Krakowskie Galicyi zachodniej oznaymują tym Edyktem Xiędzu Antoniemu Czechel Nowosielskiemu: że Pan Franciszek Dąbrowski, czyli raczy zastępca do spraw m. sly jego krydalczy adwokat Billewicz usadow tych, o zapłacenie summy 30 czer. zł. z prowizyą, żałobę na niego podał, i o pomoc sądu, ile sprawiedliwość wymaga, dopraszał się.

Gdy zaś sady te nie mając wiadomości gdzie obżalowany zostaje, lub czy wcale w C. K. państwach, dziedzicznych znajduie się, iemuż Xiędzu Nowosielskiemu adwokata tuteyszego Pana Ostawskiego, z jego szkodą i jego kosztem, zastępcą postanowily, z którym proces ten podług przepisu ustawy sądowej rozpocznie się i ukończony będzie; on przeto edyktem niniejszym tym końcem upomina się: ażeby w czasie przywołnym, to jest dnia 5 lutego 1800 roku o godzinie 9 z rana w C. Kr. sądzie tuteyszym sam stanął, albo jeżeli takie ma prawa swego dowody, że zastępcy wyznaczonemu wcześniej przesił, albo nakoniec innego sobie patrona obrał, tego sądom tuteyszym wymienił, i podług przepisu tych środków prawa używał, które na poparcie swej sprawy za najsukleczniejsze osądzi; gdwż w przeciwnym razie wszelka niedogodność z zaniedbania wyniknąć mogącą, samby sobie, podług opiewu C. K. praw, przypisać był winien.

Jozef de Nikorowicz.

Joz. de Cronenfels.

Chrastiański.

Z Rady C. K. Sądow szlacheckich Krakowskich Galicyi Zachodniej. W Krakowie d. 2. Listopada 1799.

Weinmann.

Z Siromy Rządu Krol. Pruskiego zniesiono komorę główną celną w Rybnie, która naprzeciw głównej komorze celnej granicznej tuteyszo krajowej Korzłaki zwaną, stała, a przeniesiono onę do Grochowa blisko woli Grzybowskię; zostawiono zaś w Rybnie przykomorek z mocą aby tylko pomniejszych, szczególnie do 5 talarow opłaty rozciągające się Expedycyę przedsiębrano.

Dwie Panny z jednego wieku od 10 aż do 14 lat na wikcie i edukacyi osobliwie we wszystkich kobiecych robotach i naukach Niemieckiego języka za przywołnymi przycietmi być mogą, o czym tak wszystkich rodziców iakoż i szlachackich opiekunów tym uwiadomia się dla tego na Grodzkiej ulicy pod Nr. 26 na pierwszym pięttrze dowiedzieć.

C. K. Sady szlacheckie Krakowskie Galicyi Zachodniej oznaymiają tym Edyktem Panu Antoniemu Pułaskiemu: że Pan Filip Garlicki u sądow tych, w sprawie o naznaczenie uwolnienia dobr i wypłacenia summy 36,253 zł. pol. 15 gro. wniesionej, żalobę na niego podał, i o pomoc sądu, ile sprawiedliwość wymaga prosił.

Gdy zaś Sady te, nie mając wiadomości gdzie on zostaje, lub czy wcale w Ces. Krol. krajach dziedzicznych znajduje się, iemuż Panu Antoniemu Pułaskiemu adwokata tuteyszego Pana Wolickiego z jego szkodą i jego kosztem zastępcą postanowiły, z którym process ten podług przepisu ustawy sądowej rozpocznie się i ukończony będzie, on przeto Edyktem niniejszym tym końcem upomina się, ażeby dnia 25 Stycznia 1800 roku sam stanął, albo jeżeli iakie ma prawa swego dowody, te zastępcy wyznaczonemu wcześniej przestał, albo nakoniec innego sobie patrona obrał, tego sądom tuteyszym wymienić i podług przepisu tych środków prawa używał, które do swej obrony za najskuteczniejsze osądzi; gdyż w przeciwnym razie wszelką niedogodność z zaniedbania wyniknąć mogącą samby sobie, podług opiewu C. K. praw, przypisać był winien.

Jozef de Nikorowicz.

W. Roskoszny.

J. Morak.

Z Rady C. K. Sądow Szła, Krakowskich Galicyi Zachod.
W Krakowie d. 16 Listopada 1799.

Ces. Kr. Sady szlacheckie Krakowskie Galicyi Zachodniej oznaymiają tym Edyktem Panu Tomaszowi Przyborowskiemu: że Pan Jacek Litwiński u Sądow tych, w sprawie o 120 czern: zło: rozpoczętej żalobę na niego podał, i o pomoc sądu ile sprawiedliwość wymaga prosił.

Gdy zaś Sady te nie mając wiadomości gdzie on zostaje, lub czy wcale w C. K. krajach dziedzicznych znajduje się, iemuż Tomaszowi Przyborowskiemu adwokata tuteyszego Pana Bronickiego, z jego szkodą i jego kosztem zastępcą postanowiły, z którym process ten stosownie do przepisu ustawy sądowej rozpocznie się i ukończony będzie; on przeto Edyktem niniejszym tym końcem upomina się: żeby w czasie przyzwolnym, to jest: w przeciągu 90 dni sam stanął, albo jeżeli iakie ma prawa swego dowody, te zastępcy wyznaczonemu wcześniej przestał, albo nakoniec innego sobie patrona obrał, tego sądom tuteyszym wymienić, i podług przepisu tych środków prawa używał, które na swą obronę za najskuteczniejsze osądzi; gdyż w przeciwnym razie wszelką niedogodność z zaniedbania wyniknąć mogącą, samby sobie podług opiewu C. K. praw, przypisać był winien.

Jozef de Nikorowicz.

Jozef de Cronenfels.

W. Roskoszny.

Z Rady C. K. sądow szlacheckich Krakowskich Galicyi zachodniej. W Krakowie d. 11 Listopada 1799.
(1) Ascher.

Na dniu 20 Stycznia roku przyszedłego 1800 oświadcza się C. K. Prefektura Radłowska Winne szynki Pańskie na 3 lata w arendę odstąpić, to jest: od 1 Marca 1800 aż do ostatniego lutego 1803.

Pretum fiści wynosi rocznie na 157 ryńskich, zatym którzy chęć mają toż w arendę przyjąć, to procentową w gotowiznie zaopatrzonemi będą, więc takowi zapraszają się na zwyż naznaczony dzień do C. Krol. Prefektury Kancellaryi Radłowskiej.

I one zaś kondwyce lub punkta, przy liotyacyi arendatorom przeczytane będą.
W Radłowie dnia 9 Czerwca.

Franz, prefekt.